

KURYER LITEWSKI

w WILNIE dnia 11. Marca V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG VS. d. 28 lutego.

Generał infanteryi Filozofow, aktualny tajny konsyliarz Popow zasiadać będą w radzie Monarszey. Aktualny Kammerher i mistrz ceremonii X. Radziwiłł uwalnia się od służby. Kammeriunker Graf Buxhewden otrzymał dostojność Kammerhera.

RIGA d. 3 Marca. Z Helsingfors miasta leżącego w Szwedzkiej Finlandyi następującą wiadomość odbieramy pisaną d. 19 lutego. Dnia dzisiejszego Rossyjskie woyska tu wkroczyły; Szwedzkie dawniej wyparte z Aborsfors, Lowisa, Borgo, w tém mieście zgromadziwszy się nakoniec, chciały odpor czynić; lecz pokonane i z warownych stanowisk szturmem wyparte, cofać się musiały śpiesznie do Sweaborg i Tawasthus; które już iedynie twierdze pozostały Gustawowi Adolfowi w całej Finlandyi; tych zdobycie rozstrzygnie los prowincyi 100 mil długiej, 70 szerokiej; ludność nie odpowiada rozległości kraju, ponieważ tam nie liczą nad dusz 700 t. Słychać iż woyska Szwedzkie ciągną na ratunek, czyniąc okrąg niezmierny, i bardzo trudny w porze zimowej przez Laponią, gdyż odnoga Bothnii jest teraz nieprzebyta. Druga jest powieść, że Król Szwedzki w stolicy Abo, i całej Finlandyi ogłosił pospolite ruszenie milicyi. Cokolwiek będzie tymczasem zwycięzca znalazł w Helsingfors wiele żywności, furazów, ammunicyi, dział 25. ięńców 230. Przed opanowaniem tego miasta Rossyanie walczyli z nieprzyjacielem pod Orimattile i Moerstun d. 17, w obu miejscach pomyślnie, gdyż poymali Półkownika, Maiora, 3 innych Officerów, 200 żołnierzy. Rozprawa trudną była naybardziej dla natężonych mrozów, głębokich śniegów, skał gęstych i gór kamiennych, położenie miejsc tak niewygodne, iż ledwie gdzie więcej nad 4 ludzi czołem prowadzono. Strzelce piesi dystyngowali się mianowicie, na tych padła część pracy naytrudniejsza. Sweaborg i Tawasthus opasane być muszą, ponieważ za ustępującemi Szwedami straż przednia zwycięzców ku tym twierdzom pospieszyła.

WIEN d. 2 Marca. Milicya stolicy naszej na dom inwalidów zrobiła dobrowolną składkę więcej 8 t. zł. ryń. wynoszącą, i oddała Arcy X. Karolowi. Z rządem Bawarskim Austracki zawarł umowę, której mocą poddani Maxymilia. na 1 mogą z kraju Saltzburgskiego corok wyprawiać 15 t. sążni drzewa, nawzajem poddani Franciszka i z Bawaryi 200 t. miar soli; co ma trwać lat 6; statki Austriackie i Bawarskie rzekami Dunajem, Inn, Saltzach, Solach płynące od cła są wolne w tym przypadku iedynie, gdy nie mają własność koronną.

O stanie dzisiejszym państw Ottomańskich mamy wiadomość następującą. Z obozu W. Wezyra pod Adrianopolem tak dawno rozbitego, żołnierze po większej części, Jančzarowie wszyscy rozeszli się do domów, tak że wódz ledwie mógł zatrzymać przy sobie 6 t. zbroynych; inni odchodząc w grudniu i styczniu przyrzekli na wiosnę powrócić, jeśli kaze potrzeba. Mustafa Bairaktar strzegący brzegów Dunaju liczy żołnierza do 30 t. Do Wezyra W. przybył na czele wybranców 2 t. Kusanzy Ali. Następca Passwana Oglou Molah zachowuje się spokojnie w Widdinie. Słyszymy że dawniej Sułtan rozkazał Baszom państwa całego zaciągać iak naywięcej ludu, i pod Adrianopol przybywać; teraz pewnie wiemy, że z tych Wielkorządców żaden nic dotąd nie uczynił dla przyczyn tajemnych. Małe dywizye Azyatyczne stanowią nad cieśniną, iakby przeysć mające do Europy, trwogę rzuciły na Constantinopol i kraj przyległy, gdyż nie tajno, że Turecki żołnierz w ciągnięciu jest własnym ziomkom straszny.

Angielska eskadra zbliżywszy się do brzegów Morei lądować chciała, i Mainotów lud mieniący się pochodzącym od starożytnych Spartanów, do powstania nakłonić. Lecz ci widząc słabość ofiarowanego posiłku, w pokoju zostać woleli; to samo zapewne w razie podobnym uczynią inni Grecy, pamiętając iak straszliwe klęski przynosiło im nie raz powstanie niewczesne. Mainotów od łączenia się z Anglikami odwiodła ta ieszcze uwaga, że Basza Tripolizy na czele 6 t. Turków stojący w bliskości uważał pilnie ich obróty. Angielska flotta oddaliwszy się od Morei stanęła pod Corfou, podobno w zamiarze dobycia wyspy; lecz znajdując twierdze mocno przez Francuzów osadzone, zaniechał tego przedsięwzięcia Lord Collingwood, i zwrócił się ku wyspom Tureckim. Dardanelle, Salonichi, Smyrna, brzegi Egiptu mocno są zamknięte jego eskadrami; zdaje się iż przerwaniem handlu, niedostatkiem żywności chcą Anglicy złożyć Portę Ottomańską do ugody z niemi.

Z rozkazu Lorda Collingwood czyli też z własnego domysłu Anglicy poymane statki Greckie i Ottomańskie zatapiają z ich ładunkiem. Opanowali Tenedos i wiele wysp na Archipelagu, przed któremi dość było ukazać się iednemu okrętowi, ażeby zniewolić do otworzenia bram twierdze i miasta bez żadney załogi własnym siłom zostawione. Z tej zdobyczy iedyną korzyść odniósł zwycięzca, że flotty swoje na morzu śródziemnym krążące opatrywać w żywność może, nawet portom Angielskim ją dostarczyć. Collingwood czeka wkrótce przybycia znacznych posiłków z

oyczyzny w okrętach i lądowym żołnierzu; co gdy się stanie, ma przystąpić do zabierania wysp większych, Candyi, Negrepontu, Meteliny, Rhodu, Cypru.

Nowy Wielkorządca Bośni jest człowiek sprawiedliwy lubiący pokoy; twierdząc w Sarajewie i wielu innych miejscach zaczęte kończyć kazał; widząc zaś, że Serwianie według brzmienia ugody wojsko swoje od granic odciągnęli, zalecił urzędnikom Tureckim, unikać pilnie takich zdarzeń, któreby rozniecić mogły powtórnie przygaszony pożar wojny domowej, pogroziwszy karą śmierci przestępcom; co wykonał już na niektórych.

Minister zagranicznych interesów Stadion posłom naszemu dworów cudzoziemskich podał oświadczenie, w którym wyraża; że przed trakta-tem podpisanym w Tilży Franciszek ofiarował swoje pośrednictwo do ugody powszechney, które gdy pożądanego skutku nie wzięło, narody obojętne ucisku większego nad przeszły doświadczając zaczęły z przedłużenia wojny morskiej. Przerwa handlu poddanym szkodliwa przywiodła Cesarza, że mocniejsze uwagi podał Jerzeniu ostrzegając iż jeśli nie będą przyjęte, a Mocarstwa obojętne nie doznają ulgi od ucisków Angielskich, Austria z tym narodem zerwie związek wszelki i posła swego z Londynu odwoła, co wkrótce nastąpiło, gdyż X. Stahrenberg d. 23 stycznia stanął na lądzie Europejskim; nawzajem Angielski poseł Adair musi ustępować z Wiednia. Zaleca nakoniec Stadion posłom Austriackim, ażeby poddanych Franciszka i znajdujących się w krajach obcych uwiadomili o tem zdarzeniu, dając radę i przestrożę, jak mają postępować w okolicznościach teraźniejszych, i uniknąć szkody, którąby ponieść mogli puszczając się niebezpieczni na morze od Anglików; nayprzystojniej zaś będzie, gdy w portach gdzie znajdują się teraz zostaną do czasu dalszego, cierpliwie czekając porę szczęśliwszej.

Tenże Minister zagraniczny Stadion wydał obszerniejsze oświadczenie do zagranicznych dworów, usprawiedliwiające postępek Cesarza względem W. Brytanii; między pobudkami które rząd Austriacki zgłosił do łączenia się z Mocarstwami położone jest bombardowanie Copenhagi i zajęcie floty Duńskiej. Graf Lodron Laterano całej Monarchii naszej znający z oświecenia, cnoty, talentów i gorliwego patriotyizmu, którego nie raz świetne dał dowody obywatel znakomity, który dostojenstwa wysokie w kraju i za granicą z honorem piastował, dziękując za służbę Cesarzowi przenosząc się do Bawarskiej, iako poddany Króla Maxymiliana ze względu na rozległe włości które posiada w Tyrolu ustąpił r. 1805 przez traktat Presburski. Franciszek i, cała powszechność Austriacka ubolewa z nim nad potrzebą, która takiego męża odrywa od tej oyczyzny.

R Z Y M d. 3 lutego. Od kilku dni widzieliśmy wielkie obróty na dworze Oyca S. zgromadzali się często na radę Kardynałowie; lud zostawał w troskliwym oczekiwaniu następnych przy-

padków. Nakoniec wczora G. Miollis wkroczył do stolicy dawney świata na czele 6 t Francuzów, którego uprzedził G. Lemarrois Adiutant Imperatora Napoleona; żołnierz podzielony na mniejsze kolumny osadził natychmiast wszystkie bramy, hauptwachy; w zamku S. Anioła straż Francuską postanowiono, przed pałacem Papieskim zatoczono dział kilka; co wszystko stało się w naygłębszej cichości bez naruszenia porządku i pokoju. Wkrótce G. Miollis uwiadomiony, że Pius 7. nieco jest chory, zdiąć kazał wszystkie straż pałac otaczające, i działa zprowadzić; nawet warty po bramach żołnierzowi swojemu i Papieskiemu na przemianę utrzymywać, z wyiowszy gdzie stoją sami Francuzi, i zamek S. Anioła ich załogą napelniony. Dziś Kardynał Casoni Sekretarz stanu wydał oświadczenie imieniem Oyca S. dowodząc iak niezaprzeczone ma prawo do panowania w Rzymie i władzy naywyższej w państwach kościelnych od wieków; zaleca obywatelom zachowanie spokojności i dobre obeyście się z wojskiem Francuskim, od którego narodu Ociec S. tak wiele dowodów odbierał uszanowania podczas podróży Paryzkiej. Dziś wieczorem G. Miollis miał audyencyą u Piusa 7, która tylko pół godziny trwała. Czekamy troskliwie co daley nastąpi.

LISBONA d. 3 lutego. G. Junot wyznaczył Ministrem wojennym dla Portugallii Francuza Luit, któremu pomagać będzie Don Sampeio; Ministrem wewnętrznym i skarbowym został Herman, pomocnikami jego Don Mello i Azevedo; Ministrem sprawiedliwości oraz interesów duchownych Don Castro, pomocnikiem jeden z Kanoników Patryarchalnego kościoła Lisbony. Sekretarzem całej rady jest Vaublanc. Wyznaczenie tych osob nieiaką pociechę przyniosło Portugalczykom, że przynajmniej widzą na urzędzie niektórych ziomków. G. Junot rozkazawszy zacząć robotę dla naprawy dróg i inne konieczne potrzebne, wydał odezwę do narodu zachęcającą, ażeby spokojnie podlegali rządowi nowemu.

Tenże wódz dziś ogłosił wyrok Napoleona dany w Mediolanie d. 23 grudnia, którego treść następuje. Królestwo Portugalskie zapłaci nadzwyczajną kontrybucyą wojenną 100 millionów franków, za które y złożenie wszelki majątek osobisty i prywatny odpowiadać będzie. G. Junot całą sumę rozłoży na miasta i prowincye, tak żeby obywatel nad możność nie płacił, i jeden nad drugiego uciśniony nie był. Wszystkie dobra Królowey Portugalskiej własne, X. Brezylji i familii panującej nadane sekwestrem zajęte zostaną, iakoteż majątek tych obywatelów, którzy oyczyzną opuściwszy wynieśli się do Brezylji albo gdziekolwiek za granice, jeżeli na miejsce nie powrócą przed d. 15 lutego. Po tym wyroku nastąpiło ogłoszenie ustawy G. Junot, iakim sposobem i kiedy ma być płacona kontrybucya; między innemi rozkazano, żeby złoto, srebro, klejnoty znajdujące się w kościołach, kaplicach, bractwach Lisbońskich &c. do meńnicy natychmiast znoszono, gdzie wszystko przyimie wyznaczony dozorca; ko-

Ściołom jednak pozwolono zatrzymać liczbę świętych naczyń do służby ołtarza koniecznie potrzebną. Tego rozkazu wykonanie ma znieść niedostatek monety cyrkulującej w kraju.

STRASBURG d. 18 lutego. Donoszono z Anglii i Paryża, iż Admirał Lallemand wyszedłszy z Rochefort udał się do Indyi wschodniej lub zachodniej; teraz z Lyonu wiadomość niespodzianą odbieramy, że ten wodz znalazł się w Toulonie, do którego portu niedawno miał zawinąć razem z eskadrą Hiszpańską. Ta wiadomość potrzebuje potwierdzenia; nie poymuiemy jeszcze jakim sposobem Lallemand przeszedł ciążną Gibraltarską nie postrzeżony od Admirała Purwisa port Cadix zamykającego; dalej czyli sama tylko eskadra z Carthageny, albowiem i z Cadix przyłączyła się do niego; co koniecznie być musiało, jeżeli jest prawdą że Admirał Francuzki opuścił Toulon z 30 liniowemi okrętami; albowiem w tym porcie nie było nad 6, tyleż wybiegło z Rochefort, lecz gdy w Carthagenie liczono 8, w Cadix 13, połączone 4 eskadry wyniosą więcej 30 statków liniowych. Równa jest niepewność o dalszych zamiarach floty zprzymierzonej; mówią jedni że udała się do Sycylii mając na tę wyspę wysadzić wojsko Francuzkie przez Króla Józefa zebrane w Calabrii; zdaniem drugich pójdzie do Adryatyckiej odnogi, da walną bitwę Angielskiej flocie, którą jeżeli pokona, oczyściwszy morze śródziemne, otworzywszy wszystkie porty na koniec przystąpi do zdobywania Malty i Sycylii. Lord Collingwood nie mając teraz nad 26 okrętów i fregat, podobno nie zechce losu wątpliwego doświadczać; lecz gdy odbierze posiłek spodziewany za pewne usłyszymy wkrótce o wielkiej bitwie.

LONDYN d. 10 lutego. Opozycja w obu izbach Parlamentowych nie przestaje powstawać na Ministrów za Coppenhagską wyprawę; ci dla lepszej obrony świadectwo pokazali Inspektorów morskich dowodzące, iż Duńska flota gotową była do wyjścia pod żagle i lądowania na brzegach Szkockich. Podobnemi temu dowodami usprawiedliwiają inne postęпки swoje. Admiralicja uzbraja wielkie eskadry, zachowując tajemnicę głęboką o ich przeznaczeniu; słychać jednak, iż niektóre pójdą na morza północne. Rząd nasz ponowić miał żądanie, aby Korona Szwedzka twierdzę Marstrand drugą Gibraltarem nazwaną Anglikom osadzić pozwoliła, lecz Gustaw Adolf na to się nie zgadza.

W Algerze przed kilku tygodniami było wielkie ziemi trzęsienie, od którego domów upadłych liczą niemało; Muzułmani i Chryścianie musieli szukać schronienia w otwartym polu, handel i rzemieślnictwo zaniedbane; pomnaża klęskę powszechną wojna z Tunezem nie dokończona, bunt w Oran; jednak żeglarze nasi nie przestają w Algierskich portach zabierać zboże, bydło, wiele żywności. Wyrachowała Admiralicja, że z floty Admirała Gambiera powracającej z Copenhagi 15 statków przewozowych zginęło, ludzi utonionych liczą 402, poymanych od nieprzyjaciół 400. W izbie niższej Sheridan chciał już rzecz wprowadzić o sta-

nie Irlandyi, i sposobach pewniejszego utrzymania obywatelów w podległości, lecz postrzegłszy że z Reprezentantów tego Królestwa żaden prawie nie przybył do Londynu, zawiesił dzieło, dopóki obecni sami nie dadzą pewniejszego świadectwa tym prawdom, które Sheridan przełożył umyślił.

Z Bostonu jest wiadomość, że poseł nasz Rose wylądował w Norfolck, skąd natychmiast pośpieszył do Washingtonu d. 11 stycznia; ciekawie jesteśmy jak przyjmie Kongres propozycje jego ugodliwe; to pewna że z Amerykańskich portów już nie wolno nikomu wychodzić pod żagle, ani też zawiać do nich. Uzbraja się Rpta, ćwiczone są liczne milicje, o blzkich wyprawach do Canady. Nowey Szkocyi, N. Brunswicku, innych prowincyi Angielskich głośnie mowa. Zbývá najbardziej Republikantom na działach i wszelkiej broni ręcznej, ponieważ ludwisarni i fabryk w domu nie mają potrzebnie dostarczających, a podczas pokoju zapomnieli napełnić zbroiownie swoje przez zaniedbanie owej przestrogi dawno; szczęśliwy naród który w czasie spokojnym o wojnie myśli. Chcąc naprawić omyłkę Prezydenta Jefferson stara się teraz armat, ręcznej broni i ognistey zprowadzić jak najwięcej z Europy. Francja wszystko może dostarczyć; nawet słychać iż Amerykanie 50 t. strzelby z Hollenderskich portów mają wkrótce wyprowadzić; lecz floty Angielskie położą trudność w przewozie; a ów ładunek drogi jeżeli nie będzie poymany wychodząc z miejsca, przejęty zostanie przy Amerykańskich brzegach, gdzie Angielskie eskadry są zmocnione, i zapewne rozkaz odebrały mieć pilne oko na żeglarzów.

Głoszą pisma Opozycyjne, że Ambassador Austriacki Stahrenberg starał się szczerze i silnie, aby rząd nasz z kłonił do ugody pożądaney z Mocarstwami lądowej Europy; lecz wszystkie usiłowania jego daremne były; skarżył się nawet przed poufałemi przyjaciółmi, że Minister Canning traktował z nim dumnie zapominając pospolitej grzeczności. Odpowiadali naprzód Ministrowie, iż traktować nie mogą bez zprzymierzeńców, któremi są dzisiaj Królowie Sycylijski i Szwedzki, na koniec że traktować nie będą, dopóki Francja nie obiawi, jakie być mają zasady pokoju przyszłego, co gdyby uczyniła, zezwoliłaby na ugodę przed zaczęciem negocyacji.

BERLIN d. 1 Marca. Z Królewca odbieramy doniesienie iż Akademia w tém mieście będąca Rektorem swoim wybrała syna Fryderyka 3 następcę tronu, któremu tytuł dano Magnificentissimus. Deputaci zanieśli iemu diploma elekcyi, które gdy przyiósł wnet nastąpiło uroczyste ogłoszenie. Dziś Murat W. X Berg i Clivii obeymuje dzierżawę krajów niegdy Pruskich w Westfalii, Munster dusz liczy 126 t. Mark 156 t. Linghen i Teklenburg 46 t. ogółem 328 t. Do mieszkańców Prus wschodnich wyszło od rządu ostrzeżenie, iż kontrybucya nie dopłacona wynosi jeszcze w tej prowincyi 8 mill. franków; zatem każdy powinien część przypadać jak nay-

rychley wnosić pod boiaźnią kary za zprzeciwienie-
stwo i exekucyi woyskowej. Z wybranych kon-
trybucyi w oney stronie do Berlina niedawno prze-
słano 4 milliony.

Marszałek Victor nasz Gubernator kazał do-
starczyć 13 t. koni dla iazdy Francuzkiej. Cze-
kamy niecierpliwie doniesień z Paryża, które wy-
prowadzą nas z wątpliwości, będzie lub nie przy-
jęty Fryderyk 3 do związku Reńskiego; tym cza-
sem rzecz zdaie się pewna, że panowie do nie-
go wchodzący zalecenie odebrali część woyska
swoiego do Dalmacyi posyłać. Papiery bankowe
u nas tracą od 100 25, kompanii morskiej wię-
cey 40; pieniędzy gotowych w cyrkulacyi mało
widać, dla tych przyczyn trudne jest wypłacenie
kontrybucyi Francuzom należnych. Z Hamburga
donoszą, że w porze wiosenney Marszałek Ber-
nadotte niewątpliwie wkroczy do Holsztynu i Sle-
swicku, zkąd przeprawi się do Fionii, Selandyi,
Scanii nawet, ieśliby zaczęła się wojna między
Danią i Szwecyą; sama tylko piechota ma być
użyta do tej wyprawy, to jest dywizye Genera-
łów Bonnet, Molitor, Grandjean.

PARYŻ d. 23 lutego. Wyrokiem swoim
Napoleon Imperator przeznaczył w Mediolanie
pałac zwany Breia na przybytek naukom i kun-
sztom; tu mają być złożone naydroższe plody ro-
zumu, przemysłu, i ręki ludzkiej staro-
żytne i nowe, iakie tylko znaleźć się mogą w
Królestwie Włoskiem. Drugi wyrok od Senatu w
prawo zamieniony nadaie obywatelstwo Francuz-
kie wszystkim cudzoziemcom uczonym, którzy
znakomitą przysługę narodowi naszemu uczynią
talentem pożytecznym, byleby rok cały w kraju
mieszkali; w ten czas od Ministra zaleceni, gdy
dzieło przejrzy rada stanu, od W. Sędziego przy-
wilej indygenatu otrzymawszy, przysięgę obywa-
telską na wierność wykonać powinni.

Dawniej przepisano było, żeby zmarłych Se-
natorów Francuzkich grzebiono w Pantheonie, lecz
gdy ten kościół wspaniały został przywrócony po-
żniej obrządkowi Katolickiemu, zrodziła się wą-
tpliwość, gdzie mają być składane zwłoki tych Se-
natorów którzy nie są Katolikami, iak np. zmar-
ły niedawno bogacz Perregaux. Rzeczą przeło-
żono Napoleonowi, który odpowiedział, że ten
Senator uroczystym obrządkiem do kościoła Pro-
testantskiego ma być przeniesiony.

Cały Paryż od niejakiego czasu ciśnie się do
galleryi Luwru, oglądając obraz koronacyi Na-
poleonowej zrobiony przez Dawida, bardzo wiel-
ki, piękny, artyście temu honor czyniący. Przed
kilkoma laty Imperator oświadczył chęć założenia
szkoły głównej, Imperatorską zwanej, któraby
wszelkie rodzaje nauk i sztuk połączyła. Woyn-
ny lądowe od r. 1805 trwające wykonać przed-
sięwzięcie nie dozwoliły. Tymczasem edukacy-
iny Minister stanu konsyliarz Fourcroy wygoto-
wał projekt do tego stosowny, który iak słyhać
nie będzie przyjęty; dano pierwszeństwo drugie-
mu, nad którym spólnie pracowali, Wice Ele-
ktor Talleyrand i uczony Degerando; ten wkrót-
ce ma być uskuteczniiony. Po dwóch rapportach

wiadomych, które dał Institut panującemu, na-
stąpił trzeci od klasy historyczney i litteratury;
Levesque i Dacier opowiedzieli swoje i towarzy-
szow zabawy od r. 1789 podziśdziń. W sławney
manufakturze porcellany Sevres kazano iak nay-
dokładniey wyrobić wszystkie posągi pięknieysze
zdobiące Muzeum Napoleona.

W miastach Cahors, Saumur, Nimes, Mont-
pellier dało się czuć trzęsienie ziemi. Marszałek
Victor ma być prze niesiony z Berlina na komen-
dę woysk zastępujących Portugallią. G. Dupont
w Valladolid czynił popis 18 t. młodzieńców kor-
pusu swego; na widowisko nowe zbiegły się ze-
wsząd niezmierne tłumy obywatelów Hiszpańskich
Nowo narodzonego syna G. Souham Napoleon
trzymał do chrztu przez Prefekta departamentu
Vienne; odprawił się obrządek uroczystości przy
nieustanném strzelaniu z armat i woyskowej pa-
radzie. W. X. Berg i Clivii Murat zawczora
wyjechał z Paryża do Państw swoich pośpiesza-
jąc; za kilka dni obeymuie Munster przyszłą sto-
licę, i inne dzierzawy dawniey Pruskie, te iemu
Francya daie w zamianę ustąpionego miasta i
twierdzy Wesel. W Hiszpańskich portach ode-
brano wiadomość o pomyslny żegludze Portugal-
skiej eskadry, która Lisbonę opuściwszy d. 27
listopada, dobrym wiatrem przybiła naprzód do
Madery, gdzie okręta wodę i żywność odmieni-
ły; ztąd niemieszkaiąc udawszy się w dalszą że-
glugę, na początku stycznia bez przypadku ża-
dnego trafiły do portu Wszystkich SS.

COPPENHAGA d. 27 lutego. Nowe do-
niesienia przysłane z Gothenburga znać dają, że
tam nie przybyła flotta i woysko Angielskie. Ież
tylko stoją w porcie niektóre okręta wojenne przez
Admirała Gambier zostawione. Inni twierdzą że
Brytannia W. pewnie da posilek morzem i lądem
zprzymierzeńcowi swemu na wiosnę, ieżeli woj-
na zapali się na północy. Następcą tronu z Kiel
powrócił do stolicy naszej. Do ofiar obywatel-
skich na wystawienie flotty nowej przybyły do-
browolne zkładki, czynione od wszystkich regi-
mentów armii Duńskiej; każdy summe dość zna-
czą przesłał rządowi. W tutejszych magazynach
znayduie się kawy kilka millionów funtów, iednak
ten produkt iest drogi, ponieważ nie spodziewają
się kupcy otrzymać więcej z wysp Antylskich.
Korsarz od mieszkańców wyspy Bornholm uzbro-
iony poymał 3 Angielskie statki, których prze-
daż czystego zysku przyniosła 100 t. talarów. Rząd
nasz pilnie z zagranicy zprowadza maytków Duń-
skich lądem, którzy okrętów swoich morzu
przez nieprzyjaciół okrytemu powierzyć nie śmie-
ią, ci iakoteż zaciągnięni w kraju będą użytymi
do osadzenia korsarzów i szalup zasłaniać mają-
cych brzegi Królestwa.

W Stockholmie niedawno uroczystości odkryto
posąg wystawiony s. p. Królowi Gustawowi 3 ko-
sztem obywatelów tej stolicy, z napisem wyra-
żającym wdzięczność narodu całego za trudy pod-
jęte przez tego Monarchę na wojnie i w pokoju
kwitnącym dla dobra poddanych.